

Gammel serie gør comeback i avisen

Artikelserien »De gamle platter fortæller« om historien bag fugleskydningsselskabets skiver vender tilbage til spalterne.

DAGBLADETS navnkundige journalist, salige Arne Jensen, skrev i starten af 1970erne artikelserien »De gamle platter fortæller« om kongeskiverne fra Roskilde og Omegns Fugleskydningsselskab. Det blev til i alt 75 artikler, der blev bragt i DAGBLADET i 1972/73. Enkelte af artiklerne blev gengivet op til fugleskydningsselskabets 200 års jubilæum i 1987. Som en markering af fugleskydningsselskabets 225 års jubilæum, den 28. august 2012, bliver Arne Jensens artikler nu genudgivet. I nogle tilfælde er historien eller ny viden løbet fra artiklerne, men i respekt for Arne Jensen, bliver alle artiklerne bragt, som de i sin tid blev skrevet af den lune journalist. Bortset fra justeringer af diverse trykfejl, er der ikke rettet et komma i Arne Jensens artikler. For at artiklerne til stadighed kan have et opdateret og korrekt indhold i forhold til nutidens læsere, vil der dog i de fleste tilfælde være tilføjet et supplerende efterskrift til de gamle artikler. Skulle disse tilføjelser eller korrektioner være mangelfulde eller utilstrækkelige, vil det være meget interessant hvis DAGBLADETS læsere kan supplere. Foruden de gamle artikler, har redaktøren på fugleskydningsselskabets hjemmeside, Henrik Brandt, i samarbejde med redaktionsleder på DAGBLADET Lars Ahn Pedersen forøget serien med yderligere 25 artikler. De 100 artikler vil blive bragt i DAGBLADET i de 100 lørdagsaviser der ligger op til jubilæumsdagen. Fugleskydningsselskabets officielle betegnelse for de gamle klenodier er »skiver«, men i fortsat respekt for Arne Jensens ordvalg, vil vi her bibeholde den oprindelige overskrift. Den første artikel bringes næste lørdag, men som introduktion følger her et portræt af Arne Jensen. Interesserede læsere kan læse meget mere om det gamle selskab på www.roskildefugleskydning.dk.

A. Jensen, Roskilde

Få lokaljournalister når at få status som institution i deres by, men det gjorde Arne Jensen, som dækkede stort og små i Roskilde i over 40 år.

Roskilde: Bed en tilfældig person nævne navnet på en Roskilde-journalist, og de fleste vil med stor sandsynlighed sige Lise Nørgaard. Men en hel del vil nok også svare Arne Jensen – især hvis de tilhører den ældre generation og har boet i Roskilde gennem det meste af deres liv. For i løbet af de mere end 40 år Arne Jensen – eller A. Jensen, Danmark, som han også blev kaldt – nåede at virke som journalist i byen for både DAGBLADET og Roskilde Tidende, fik han efterhånden status af institution og blev med tiden næsten lige så berømt som de personer, han skrev om i sine populære klummer med titlen »Jensens Hjørne.« Hans enorme viden om Roskildes historier afspejles også i serien »De gamle platter fortæller,« som fra næste lørdag genoptrykkes i denne avis, og han ville sikkert have fundet det ironisk, at han nu bliver skrevet om på samme måde, som når han selv hyldede lokalhistoriske ildsjæle som Jacob Kornerup, Arthur Fang og Fanny Fang.

Altid Roskilde

Ironisk er det også, at Arne Jensen, som den ærkeroskildenser han blev opfattet som, faktisk voksede op i Gundsømagle, om end han blev født på Sct. Maria Hospital (det nuværende Sct. Maria Park, red.) i Roskilde den 4. december 1926. I 1944 begyndte han som journalistelev på Roskilde Tidende, og bortset fra de syv måneder hvor redaktøren først sendte ham til Ringsted Folketidende og siden til Fyns Venstreblad som et led i uddannelsen, forblev Roskilde den by, hvor han arbejdede

og boede. Og da han endelig skiftede arbejdsplads, gik turen blot fra Tidende og over til konkurrenten DAGBLADET. Det skifte fandt sted i 1965, og her blev han indtil han vendte tilbage til Tidende ved årsskiftet i 1984. Som alle andre lokaljournalister skrev Arne Jensen om alt og alle. Intet var for stort eller småt. Han dækkede kommunalpolitik, generalforsamlinger, begravelser, retssager, brande og nåede at blive hædret for 25 års dækning af dyrskuets og få opkaldt en ambulance efter sig. Sidstnævnte skete ud fra den betragtning, at ambulancen sikkert ville komme til at færdes lige så meget ude i byen som Arne Jensen...

De våde varer

Når man skriver om Arne Jensen, kan man heller ikke komme udenom, at han var vældig glad for at få en tår over tørsten. På den led levede han fint op til det gængse billede af journalister som nogle drikfældige størrelser, der pendlede mellem redaktionen og værtshuset og tilbage igen. Arne Jensen var journalist af den gamle skole og af en generation, hvor redaktøren uden at blinke tog eleven med på værtshus på dennes første arbejdsdag, hvilket han selv var ude for. Men værtshusbesøgene havde også en faglig berettigelse, for det var her, at han hentede mange af sine historier og skaffede sig sine kilder, som de mere ædruelige kolleger aldrig kom i nærheden af. Og som han selv konstaterede, er man nødt til at sætte sig ned og lytte, hvis man vil have sin historie, og så ser det dumt ud, hvis man ikke drikker noget samtidig... Den livsstil havde dog også sine omkostninger og var formentlig en væsentlig årsag til, at Arne Jensen døde i en alder af 65 år i 1991, få måneder efter at han havde fået konstateret kræft.

Kendte grænsen

Arne Jensen slap af sted med meget, både fordi han skrev levende og fantastisk, men også fordi han formåede at dosere sin viden ud til læserne. I forbindelse med hans 40-års journalistjubilæum i 1984 erindrede hans tidligere redaktør på DAGBLADET, Ole C. Jørgensen, hvordan han havde siddet til en retssag sammen med Arne Jensen, blot for at få at vide at dørene ville blive lukket. Ole C. Jørgensen rejste sig op for at gå, men så til sin store overraskelse, at Arne Jensen blev siddende. Dommeren forklarede den forbløffede redaktør, at Arne Jensen var undtaget fra reglen, fordi »han kan godt selv trække grænsen for, hvad der må komme ud i første omgang.«

Reddet af kilderne

Senere reddede Arne Jensens kildenet ham efter en katastrofal dækning af dyrskuets, hvor han i den grad var røget i unåde hos avisens ledelse. Men så fandt han af ukendte veje ud af, at der havde været holdt et hemmeligt retsmøde i Roskilde, hvor der var blevet fængslet en spion. Historien gik landet rundt, men kort efter overtrumfede Arne Jensen den ved at møde op på redaktionen med et brev, der var skrevet af den spionsigtede. Næste dag dukkede han op med endnu et, og dagen efter fulgte et tredje brev, og så nyttede det hverken, at politiet satte »Adgang forbudt«-skilt op foran arresten, eller at PET ringede til Ole C. Jørgensen for at høre, hvordan DAGBLADET havde fået fingre i brevene. - Hvis Jensen nogensinde får skrevet sine erindringer, kan det blive interessant at se, om han til den tid vil fortælle den fulde sandhed om det spændende kapitel i hans liv, skrev Ole

C. Jørgensen i jubilæumsartiklen. Den historie tog Arne Jensen dog med sig i graven, for udover de bind med udvalgte artikler fra »Jensens Hjørne,« som Markvadsens Boghandel udgav, fik han aldrig skrevet sine erindringer – hvilket nogle i byen sikkert priser sig lykkelige for – og vi andre må nøjes med det, han efterlod sig. Men fra næste lørdag vil han ord atter kunne læses på disse sider.

Ahn

*

Jensens Hjørne

Uddrag fra Jensens Hjørne om kong Frederiks bisættelse i 1972:

»Men ved kong Frederiks bisættelse kom jeg næsten i forreste linje. Det skete allerede ved stationen, da kisten blev båret ud. Pressefotografer, fjernsynsfolk og mange andre bragte splittelse i de ellers så velordnede rækker, så vi journalister nærmest blev tvunget ind i optoget.

Dets venstre flanke ned over Hestetorvet, ad Algade og over Stændertorvet til domkirken var præget af tre yderst betydningsfulde personer. Umiddelbart efter den kongelige familie gik kong Haakon af Norge, efter ham Arne Jensen af Dagbladet og bag ham igen prins Philip af England.«

Artiklen blev bragt i Dagbladet den 28. august 2010